

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
 Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolvasó szerkesztő a kiadó-tulajnos:
Bánóczy Ferencz.
 Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaháza.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
 Bélyeg díj: minden beiktatás után külön 30 kr.
 Nyitótér soron int 12 kr. o. é.

Mit tettünk és mit tegyünk?

II.

Ha vendégség: torkig.
 Ha fátyol: sarkig.
 Közmondás.

Elmondván röviden, mit tettünk a közelmúlt években mint szülők; lássuk már most, mit tettünk mint földmivelő vagy miveltető gazdák.

A magyar "öldész tulbizakodott lakóföldjének" magyar Kanahán" elnevezésében. Elégségesnek tartotta szántóföldjét apja, nagyapja modora szerint, egyszer, kétszer vagy háromszor úgy a hogy felszántani, a szokásos termékmaggal begörni, s boronálatlan hagyva, vagy tövisbokkal behuzogatva, avagy legfeljebb tökéletlen boronával berángatva, Istenre bizni a többi s várni az áldást, s ha hallott valamit a külföld gazdasáiról, hogy miképen erőszakolják őket különböző trágyanevek, vegytani, gépészeti czikkék felhasználása s nagy munkaerő ráfordítása által, csekély terméértékű földbirtokok talaját folytonos bőtermésre, gunyosolylyal gondolt Helvétia-féle kopárságokra, büszkélkedvén saját Kanahájában. És a magyar föld termelt — pár évi szűk termést nem említve egy század alatt — mostoha kezelés mellett is elegendőt. Mondhatni, hogy elegendőt, mert a mit termelt, még akkor mind a természeté volt. Nem kellett fizetni tőle semmiféle adómet, munkálatás költség nélkül, jobbágyok által történt, a sok cselédség hajdan a jobbágyok gyermekeiből telt ki, és később is igen csekély bérfizetés mellett lehetett válogatni a kínálózó cselédségből; mert a nemes ember udvara menhely volt. Ily körülmények közt a magyar földbirtokos házában, nap nap után vendégség lehetett torkig. — Megesett ugyan akkor is, hogy tulságos megfélemezés folytán adósságba keveredett a magyar földes ur, de ki nek lett volna eszében egy-két évi kamatfizetés elmulasztásáért perbe idézni, de ha ezen vélelenség megtörtént is, az akkori eljárás szerint a követelés erejéig bíróság felbecsültetett udvarának nélkülözhető lán-loma, vagy szigorubb körülmények közt eddig figyelemre is alig méltatott fekvő birtokrésze, s a nélkül, hogy az alperes a bírói végrehajtást megérezte volna, a hitelező kielégítetett.

Később, a kor igénye szerint változott kissé az állapot. — A nemesi udvar megszűnván katonává fogatás előli menhely lenni, több lett a cselédbér. A hitelezők árverelés folytán készpénzzel elégtételtvén ki, szűkült a helyzet. Már akkor a házfentartás s a folytonos dinom-dánom gondba került. Egy nyomoru vigasz még is maradt, t. i. lehetett a per folyamát huzni s lejártát halasztani, és bizakodva egy áldásdus bő esztendőre, az adósság nőttön nőtt.

Majd felszabadult a jobbágyság is, és az egész ország adófizetővé lett. Az élelmet termő és mindennemű költséget fedező pénzüsszeget előállítandó földbirtok miveletlen nem maradhatván, a jobbágyság munkáját pótló felszerelés szaporitá az adósságot, a hol pedig még eddig nem volt, csak nem mindenütt előidézé azt, a telekjegyzőkönyv teherlapjai bizonyítván állításomat. — A több nemű s bizonytalan mennyiségű adófizetés mellett, már nem határozható meg a gazda évi kiadásainak összességét. És a pénz letűnt a magyar láthatárról.

Ily állapotban gyors lábra kapott a perfolyam is, főleg pedig a közép osztály vért szopó uzsorások előnyére. A föld terméke már nem lett elég a szükséglet pótlására.

Ily helyzetbe jutva az ország, évek hosszán nem bírta a gazdaszükségtség magát keletelni. — Minden találkozásnál felmerült panaszok ezzel végződtek: „Vesszünk kell!” — Ha volt ez előtt vendégség torkig, lett ekkor fátyol sarkig.

Kinlódni lehet sokáig, de elveszni nem könnyű. A kinokat megszokni s sokáig kiállni nehéz levén, a földbirtokosok csakugyan kezdtek a baj orvoslásáról gondolkodni. Gondolkozásuk tárgya volt, mint kellene a kizsartott talajt ismét termő erőhöz juttatni. — Minő gazdasági eszközök alkalmazása s berendezése folytán lehetne bővebb aratásra számítani? minő természetmennyek adnának több jövedelmet? Szóval: kezdtek már némelyek a gazdasági könyveket lapozgatni, de csak titkon, mert sokak előtt neveltség tárgya volt, a ki a gazdaszatban könyvhöz folyamodván, annak utasítása nyomán akli trággyait osztályozá s keveré, szántóföldje talaja minőségéhez alkalmazva. — Kinevelték ujabbszerű gazdasági eszközeit, s marháinak rendszeres és okserű táplálását, gunyosan mondván róla, hogy papirosról éteti s kalamárisból itatja barmaid és buza földjében repczeit természet. — Azonban a siker proselitákat szerzett napokint és jelenleg már kevés az oly elfogott gazda, ki nem örömebb szántaná földjét czélszerű vaskével, mint eddig használt marha és föld kintó faekével, és nem örömebb rőtörő géppel zuzatná össze szántott földje göröngyeit, mint eddig napok hosszán, kevés eredményyel fejszefokoztatá.

A gazdasági czélszerű összes eszközök beszerzése igaz, hogy sokba kerül, de a ki ezek beszerzését egyszerre nem eszközölheti, szerezzen meg évenként egy-egy legszükségtebb darabot és látni fogja, hogy több évi tartósságra számított szerkezetű vasgyári eszközök nem fognak többé kerülni, mint a vásári törékeny földrontó faszerszámok.

A gazdaszati ipar közelebbi években történt fejlődésből itélve, reményleni lehet, hogy rövid idő alatt hazánk termő földjén a lakosság is szó értelmében termeszítővé fogja magát kiképezni, feltételezvé, hogy a falusi gazdák asztalán a gazdaszat érdekeit képviselő lapok is lesznek szemlélhetők. — De az a kérdés merül fel, elég lesz-e a szükségelt tápanyagok bőséges termeszítésén igyekezni? — Nem elég, mert minden igyekezetünk mellett éhen halhatunk az 1863-dik aszály-sulytól év szomoru tanúsága szerint. — Keserves, de iskolavé volt az, a gazdálkodás tanulmányozására és majd évek mulva is siratni fogják éhséggel küzdött hazafiak segélyezésre szorultságuknak következményeit. — Magyarok vagyunk s mint ilyenek tanuljunk hát saját kárunkon.

Sok megye szerencsés már gazdasági egylettel bírhatni. Ezen egyleteknek és hol ezek bármik oknál fogva nem léteznek, a megye hatóságának mellözhetlen sürgős kötelessége a takarékmagtrák felállítására, mely intézkedés folytán, bekövetkezhető szükség idején, utóhatás nélkül segíthet a nép maga magán.

A mily rémséges volt az ország népére nézve az 1863-dik szűk esztendő, kivéve az éhenhalás iszonyát, hasonlóan inséggel-teljes lett az azt nyomba követő bőtermékt év.

Bővölködünk jelenleg minden termékben és e mellett szükségben nyomorgunk. A bő termékből nem bírjuk szükségleteinket fedezni, nem bírjuk a ránk vetett adót sem kifizetni, mert nem tudunk pénzt látni termékeinkből. Ha elárusítjuk az azokat, piaci árukat a termelési és fuvaroztatási költség emészti fel. — Most a bő termés mellett szegényül a termelő, bukik a kereskedő, nem dolgozhatik a gyárnok és mesterembernek. — Ezt eszközölni a külföldi kereskedőkkel egyezkedésre lépve, szintén a gazdasági egyletek lelkiismeretes feladata.

Igyekezünk magunkon segíteni, úgy segít meg az Isten!

(Folyt. köv.)

A községi példánykertek ügyében.

III.

Számtalan község van, hol a gyümölcsfaterenyesztés nem csak pang, de egy gyümölcsfa sincs az egész hártárban. Nem azért, mintha nem szeretnék a gyümölcsöt ezen községek lakosai, sőt annyira esdeklének érte, hogy ha esetleg ily helyre gyümölcsárus vetődik, rájként lepik meg, drágán fizetvén többnyire izetlen s éretlen gyümölcsöt; — de nem ültetnek gyümölcsfát, mert gondolják, ha hasznosnak látták volna azt, már apjuk vagy még nagyapjuk ültetett volna; és mert ki tudja, látnák-e vagy sem fáradságuknak gyümölcsét? és önző törpelelkőségükben utódjaik jobblétéről gondoskodni álmukban sincsen. — Hol minden lakos ily botor, hanyag és lomha; természetes, hogy nincs kinek példaadásából okulni a közönségnek; de az iskola példánykertje ily helyen is meg fogja tenni serkentő hatását és segítve lesz a bajon — gyermekek által.

A példánykertek, már csak ujdonszerűségüknel fogva is, magukra fogják vonni a lakosok figyelmét. — Minden szüle örömet találván gyermeke művében, megtekintendi olykor-olykor mint foglalkozik az a közkertben ojtogatással. Nem tévesztendi el az alanyt, melyhez gyermekét látta nemes ágat illeszteni. Megnézi később és gyönyörködik fakadásában s majd növéseben és felteszi magában, hogyha pénzért kell is megszereznie, nem engedi át másnak a gyermekeojtotta csemetét és előre kinézi számára az alkalmas helyet. — Igy fognak évenként szaporodni kertjében a nemes csemeték, és az apa versenyezni fog fiával azok ápolásában, megkedvelvén tőle a gyümölcskertészetet.

Miként rendeztessenek és kezeltessenek a községi iskolák példánykertjei, e részben szükség, hogy a megyehatóság adjon irányt. — De a megye hatósága bocsáthat ki legczélszerűbb rendeleteket, és nem lesz sikere, ha a végrehajtó közegek nem kellő erélylyel és szigorral intézkednek. Ugyiszintén sikertelen ezek erélye, ha a községi előljárókat csak a megyei tisztviselő szigora zaklatja, nem pedig az ügy fontosság felismeréséből eredő lelkesültség ösztönzi a kiadott utasítások szerinti eljárásra. És mindezek hasztalan fáradoznak, ha ügyetlen vagy hanyag kezelőre bízzák a példánykertekül kijelölt, jelenleg még többnyire csak pusztá helyiségek. Lehet valamely gépnak a legerősebb hajtószere s legjobb szerkezete, ha annak a közvetlen működő végalkatrésze tökéletlen. — Szükség, hogy a községi példánykertek ügyét a hatóságok, szolgabírák, községi előljárók, lelkeszek, tanítók illetőségileg egyiránt karolják fel mindenhol, és ohajtott célhoz juthatását teljes erővel eszközöljék.

A megye székhelyén Kassán lakva, oly keveset tudhatok itt a megye hatósága bármik tárgybani intézkedéseiről, mint a táborban levő köztetvő a történő hadműveletekről. És csak azon egyszerű oknál fogva, mert Kassa város különálló hatóság levén, a megyei rendeletek erre nem tartozvák s így itt tudomásra sem juttatnak. És lehet, hogy a községi példánykertek ügyében tettelek már oly intézkedések a hatóság részéről, melyek semmi kívánni valót nem hagytak hátra;*) de lehet az is, hogy az eddigi intézkedések mellett nem felesleges még véleményyt nyilvánítani. — Annyi pedig mindenesetre áll, hogyha nem használók semmit, de nem is ártok ezen soraimmal senkinek.

Az Abaujvármegyében 1862-dik évben szervez-

*) Mi úgy hallottuk, hogy ez ügyben a hatóság részéről igen czélszerű rendszabályok tettelek, sajnaljuk, hogy az ily üdvös intézkedések lapunk hasábjain nyilvánosságra nem hozatnak.

Szerk.

kedett és 1863-dik évben beszüntetett gazdasági egyesület már figyelmét kezdte fordítani az iskolai példányterekre, és nem lesz érdektelen az 1863-dik évi szeptember hó 30-dikán tartott utolsó közgyűlés e tárgyra vonatkozó jegyzőkönyvének következő töredékét*) olvasni:

„faiskolák. E célra pedig legcélszerűbbnek látszván a tagsági intézkedések alkalmával, községi iskolák példányterjeit részint megajánlott, részint már ki is jelelt helyiségeknek egy része. Minthogy ezek, kevés kivétellel az egész megyében még eddig illetéktelen természetű nyelvekre használtak, vagy éppen bekerítettlenül s használat nélkül hevernek, kéressék meg teljes tisztelettel a megye hatósága, hogy az e tárgybani felsőbb rendelet érvénybe léptetése alapján, szolgabírói uton szoros kötelezőségévé tegye az oly községek bíráinak, hol az iskolai példányterjei már kijelöltek, hogy azokat még e év ősz folyamán, hitelekezetű különbség nélkül, községi erővel kerítessék körül, az alapítási célszerűt használhatóság tekintetéből. — Kéressék fel továbbá teljes tisztelettel a megye hatósága, méltóztassék a már kerítésükre nézve mielőbb rendbe hozandó példánytereket, a járásbeli szolgabírók közbejöttével, a gazdasági egyesület által megbízandó kertészelben jártas egyéti tagok felügyeletére bízni, kiknek utasításai nyomán rendeztesse a gyümölcsfaesemények mellett kellő figyelem fordítván a selyemtermelés legfőbb kellékül szolgáló eperfa csemeték termelésére is, és ezekhez a szükségelt magot a gazdasági egyesület szerezvén be s ingyen osztván ki, a 3 éves csemetékét majdan helyben kaphassa a lakosság, megszabandó méltányos árak az illető iskolák jövedelmét gyarapítván. — Kéressék fel végre tisztelettel a megye hatósága, hogy az ily példánytereket védő kerítésben vagy a bennfoglalt természetűekben netán szándékos kártevők keményen leendő megbüntetésüket eleve közhírre tétetni s előfordulandó esettel pedig azt szigoron végre is hajlatni méltóztassék.“
(Folyt. köv.)

KARSA TAMÁS.

Sárosból.

Eperjes 1865. máj. 14.

Tisztelt szerkesztőség! A vidéki levelezésnek bár kissé stereotyp s mind a tudósítóra, mind az olv. közönség részére némileg egyhangu de szükséges feladata lévén, hogy a hazai egyesületek, társulatok, testületek, iparvállalatok, művelődési köz-értekezések, egyházi gyűlések, jótékonyaságok mozgalmait s eseményeit nyilván tartsa s ezáltal a közönség azon tagjait, kik ily üdvös dolgok terjesztéséhez erőt s hajlamot éreznek, megnyerje; miután Eperjesen több ily mozgalmak történnek, mert több egyesületek, több hivatalos és tudományos testületek vannak mint hazánk némely sokkal nagyobb s gazdagabb városában, azt hiszem, bár e vidéken idegen vagyok,

*) Töredékét a szó teljes értelmében, mert szétszakított csonka lap, melyről másolom. Annyit azonban, mint a gazdasági egyesület volt jegyzője felvilágosításul mondhatok, hogy a Sávári S ó ó s Á n d o r ur selymeszet tárgyában beadott indítványára hozott határozat töredéke.
K. T.

csak polgári kötelességemet teljesítem, midőn a még itt töltendő rövid idő, pár hó alatt előfordulandó levelezési tárgyakat — jobb levelező hiányában, a nagyjából közzétezem. Szólok tehát először is: a sárosmegyei jótékony egyesületről — aztán a dalárdáról és végre tudományos intézeteink némely mozgalmairól.

A sárosmegyei jótékony egyesület tagjainak száma azon idő óta midőn az alakult s a vidéki urhölgyek által is felkaroltatott (1861) sokat fogyott — de most is m. e. 100 és így a tiszta jövedelem művelődésnek s egyes adakozások által gyarapítva közel 1000 frt. Ezen egyesület elnöke Berzevitz-Szinyey Amália ö n s g a Berzevitzén — alelnöke Kubinyi-Csupka Zsófia n s g a Eperjesen, ki is a havonként ő nála tartatni szokott gyűlési értekezést s ezenkívül a nyilvános „árvaházban“ előjövő számos teendőket szives lelkesültséggel viszi. Az árvaházban természetesen sokkal kevesebb számmal árvaak lehet rendes eltarthatást adni (csak 10—15-nek) mint lehetett azon kívül: segélyezni (nemely évben 35—40) — bár most is történnék egyes segélyadományok s a egyesület szivesen gondoskodnék több vidéki árváról is, mint mennyi hozzá folyamodik. A vidéki urhölgyek azonban azt az elvet tartván: tartsa kiki el maga helysége árváit, ott helyben ugyiszólván titokban gyakorolják jótékonyaságukat — és azért nem folyamodnak az intézethez. Érdekes leendő ezen egyesület jövő hóban tartandó évi nagy közgyűlése — melyről annak idejében szólunk.

A dalárda és zenéje a múlt hó végén nagy műelőadást tartott a helybeli szegények részére — de mint máskor úgy most is kevés eredménnyel — t. i. azon 130 tagon s ezek hozzátartozóin kívül kik az egyesületbe sorakoztak kevesen szoktak részt venni az előadás élvezésében, kivált vidékről, honnan csupán egy család sorakozott be — a legőszintébb köztisztületben álló család 4 taggal. Ezen egyesület alapítója Hrumbant I. ur bár nem magyar ajku s bár az előadásokban most már a magyar nyelv, zeneirodalomunk hiányai dacára is egyenjogúsítva lett a némettel, melynek a világon legtöbb dalárdája s legkiképzettebb dalárdái irodalma van — éppen oly lelkesültséggel vezényli az egyesület ügyét, mint a mily fáradhatlan volt az alakítás és fenntartás mozgalmában. A fenntartásra nézve azonban sokat köszönhetünk Mikolík tanár úrnak, ki az egyesület zömével a „theologusokkal“ bár külön ének egyéti testületet képez, de a köz zene egyesületben szintén fáradhatlan buzgó tényező. A theologusokon kívül még sok jeles, szorgalmas tagokat számít ezen egyesület a kereskedői testületből — kikről máskor többet. . . . A legközelebbi előadáson kitűnt, Ponori Tewrewk Árpád tanár ur (fia a még mindig élő és körünkben is szorgalmasan működő Ponori Tewrewk Józsefnek, ki legrégibb magyar író. Kulcsár István munkatársa 1808-tól) kitűnt az ő kellemes, hajlékony mély bariton hangjával a közkedvességet nyert Dessewffy Francziska k. a. ki most lépett fel először zongora játékkal és a „Felvidék“ érdekében egyaránt örömet látván ennek hasábjainak képviselve az itteni egyházi és oktatási mozgalmakat.*) Most elég legyen megjegyezmem, hogy az

*) Azt mi is szeretnők.

Szerk.

oktatás minden osztályban igen erélyesen folyik; a fiatalság szorgalmát magaviselete átalában kielégítő. A fiatalság közhangulatára azonban igen lehangoló volt azon csapás mely az igazgató tanár Vandrák András urat érte, ki e napokban vesztette el családjá nagy reményű kedves fiát a 15 éves, de ritka növényteni szakképzettséggel bíró ifjút — ki is épen szorgalmas botanizálása közben ha jól értesültem „napszurás“ következtében agylázt kapván, pár napi betegeskedés után menthetlen áldozatul esett szorgalmának. A tanuló ifjuság ezen eset következtében nem szándékozik az idén majálást tartani. . . . Es bár beérte volna a sors ezen egy áldozattal egész évre; de több (3) igen veszélyes betegünk van még, kiknek állapotát közgyűlésemmel s részvétellel kísérik nemcsak tanuló társaik, de egész város. . . . Az évi nagy vizsgák jövő hóban fognak tartani — természetesen jó eredménnyel — de hisz erről majd akkor.

— r. l. —*)

Ujdonságok.

* K a s s a soha sem fogy ki a művészetből. — Az első magyar daltársulatot német dalnokok vállták fel, kik azonban csak a vendéglők és kertekben énekelnek és játszanak.

* D a n k ó gömői zenésztársulata is itt mulat és mulattat. Legközelebb a Széchenyi-kertben rendezett zeneestélyt, mely az esős idő miatt nem volt eléggé látogatott.

* Az „Ördög pilulái“ mint a „Hortobágy“ írja, június elején fogja Szigeti Debreczenből elhozni.

* A z e l s ő m a g y a r d a l t á r s u l a t i n n e n U n g h v á r r a u t a z o t t s f o l y ó h ó 16-án tartá ott első előadását, az unghvári közönség nem kis mulattatására.

* A k a s s a i S z i n h á z i b i z o t t m á n y t a g j á u l a m o g b o l d o g u l t S i z t a K á r o l y h e l y é r e A b a u j m e g y e k ö z g y ű l é s e a l t a l J a k a b f a l v y F e r e n c z u r v á l a s z t a t o t t m e g .

* A k a s s a i l ö v ő l d é b e n f. hó 14-én legjobb lövést tettek: Strasser Gusztáv, Mezei J. és Prachár Lipót.

* A z u n g h v á r i m e z ő t — m i n t l e v e l e z ő n k i r j a — a m u l t h é t e n e g y k i s r ö v i d , d e j ó t é k o n y s z a p o r a e s ő ö n t ö z t e m e g , m i n e k f o l y t á n a z e g é s z t e r m é s z e t ü n n e p l ő r u h á b a n d i s z l i k . — N á l u n k s i n c s m á r p a n a s z a z e s ő e l l e n , m e r t h a r m a d n a p ó t a m a j d f o l y v á s t e s i k .

* P u t n o k o n a z o t t a n i l e l k e s m ű k e d v e l ő i t á r s u l a t é s d a l e g y e l e t a c a s i n o - e g y e t k ö n y v t á r á n a k s z a p o r i t á s á r a j ö v e d e l m e z ő e l ő a d á s t f o g r e n d e z n i .

— B á n ó J ó z s e f u r t o l a z o s t r o p a t a k i é k s z e r t e l e p r e v o n a t k o z ó k ö z l e m é n y ű n k e l l e n , k ö v e t k e z ő h e l y r e i g a z i t á s t v e t t ű k : „Tisztelt szerkesztő ur! A „Felvidék“ 37-dik május 7-ki számában az „Ujdonságok“, rovatában Sárosmegyéből azon tudósítást olvasom hogy

*) Igért tudósításait igen szivesen fogadjuk.

Szerk.

TÁRGA.

Ki ne futná?...

— Moore után angolul. —

Ki ne futná a lenyűgölt,
Szabadítatlan életet?
S a szabadság egy napjéért —
Van-e ki nem halna meg?
Hallga, hallga! a bátraknak
Riadó e harsona,
Halál ének a zsarnoknak,
És a rabság tordala.
Hazánk vérben! támogatni,
Védni oh siessetek!
Csak egy kar, mely védi, s nagyok
A támadó seregek.
A halálnak kegyes keblén
Végreményünk megmarad,
A holt nem fél zsarnokot, s a
Sir nem ismer lánczokat,
Föl csatára! az erényért
Tusakodó hősiak,
S az emberiségért vérzők
A hősök valódiak!
És ha a szent szabadság e
Földről száműzelve lőn,

Még akkor se csüggedj, — végre
Ráelünk mi — odafön! . . .

Tamási Gyula.

Szittyia történelmi tanulmányok.

KORPONAY JÁNOS-tól.

VI.

Scythia

Folyamai:

2. A Tyras (Tyres, Trisses, Scylax, Tyra, Denastus, Danastris, Dnjestr, Tural.)
3. Az Ariaces (némely írónál a Teligoul; — másoknál a Kalganich; — Köppen szerint: a Kujelnik; Pliniusnál Rhode, Ovidnál Sagaris.)
4. A Hypanis (Boug, Bog, Bagoszok, Bogu, Akssu.)
5. A Borysthenes (Dnjepr)
6. A Panticapes (némely írók szerint a Pripetz vagy Desna; mások után a Soula vagy Psiol; Reichardnál a Bonskoje vagy Konskie — Vodi: Herodotnál az Ingulez; legvalószínűbb azonban hogy a Samara)
7. A Hypacyris (Pacyris, Hypacaris, Carcinis; némely írónál a Kanitsak; Lindner szerint az Ingul; mások ellenben az Inguleznek tartják)
8. A Gerrhus (némelyeknél a Calmuis; másoknál a Molotchnia — Vody)
9. Az Acesinus (a Molotchnia tóba és általa a Maeotis tengerbe ömlő kisebb folyócska)
10. Tanais (Don)

Nevezetesebb mellék folyójai:

11. A Lycus (talán a Calmuis)
12. Az Oarus.
13. A Myous.
14. A Vistillus (Vistula, Viszala)
15. A Guttalus (Pregel)
16. A Litarnis.
17. A Carambucis (Dwina.)
18. A Chronius
19. A Rhubon.
20. A Turuntes.
21. A Chesinus.

Chersonesus taurica.

A harmadik század közep táján kr. sz. a. Szarmát eredetű fejedelmek léptenek a trónra, kiknek birtokai a Pontustól keletre terjedtek. Székhelyök Panticapaeum volt s bár kezdetben római fen hatalom alatt álltanak, mindamellett is Diocletian korszakában az ázsiai római tartományokba csapdostak.

A 4-ik század végével ezen fejedelmek uralkodásának az európai Bospórán birodalomban, Cherson városára által vége vetetett.

Nem sokára ezután a felsziget a hunnok birtokába került; a hunnok után a góthok, és a népvándorlás alatt keresztül vándorló népek egymást válták fel az uralkodásban, miglen Justinian az egész Bosporust ismét a római birodalomba kebelezte.

(Folyt. köv.)

osztropataki kertemben, oly régi ékszerlepre bukkan-
tunk aranyból, melynek suly szerinti értéke minégy 70
mondom hetven font! Ezen tudósítás hihetőleg a „Hon“
hasábjából volt átvéve. De ha a „Hon“ tudósítója csak
hét száz forintnyi suly szerinti értéket emít, s már ez is
nagyitva van, akkor a hetven fontnyi suly szerinti arany
érték, oly óriási nagytól melyet szó nélkül hagyni nem
lehet, és mely hihetőleg csak sajtóhiba *) mert hiszen
hetven font arany, pénzben körülbelül tizenkét ezer ara-
nyat képvisel. Fájdalom kénytelen vagyok ezen hirt na-
gyon is devalválni. Találtunk t. i. eddig csak egy római
Decius féle aranyat egy karpereczet, egy nyakkötőt, egy
fülbevalót vagy mellkapcsot, két gyűrűt mind aranyból
melynek suly szerinti értéke, sem hetven font sem hét-
száz forint hanem körülbelül 17 mondok tizenhét lat. A
többi kiásott dolgok szinte igen érdekesek, de belbecsők
alig van, — melyeket azonban a hazai archaeologia érde-
kében a közönséggel megismertetni kötelességemnek
fogom tartani. Sziveskedjék ezen kiigazítást a legköze-
lebbi számban közölni, valamint felkérem ennek közlé-
sére mindazon lapokat, melyek e hirt a „Felvidek“ből
netalán átvették volna.

* Szabó József színigazgató — mint a „Györi
Közöny“ írja — a györi színház átengedéseért fo-
lyamodott. A bizottmány ismerve a lapokból Szabó ur-
nak a színigazgatói tén Aradon 14 évig, a legutóbbi
két évben pedig Kassán működését, az ajánlatot kész-
séggel elfogadta s a feltételeket neki megküldetni ren-
delte, a csödhirdetést egyelőre elnapolta, illetőleg a
szerződés megkötése esetében mellőzni határozta.

Vegyes hírek.

* A zólyom megyei magyar olvasóegylet oly
virágzásnak örvend, s lételemének és működésének oly
szép jelét adja, hogy továbbra is szerencsét kell hozzá
kívánnunk. Az egylet jelenleg 243 tagot számít; könyv-
tára, létezése első évében 391 műre 707 kötetben növe-
kedett; tíz magyar lapot járát. A Kisfaludy-társaság
pártoló tagjai közé lépett, s szintén tagja a képzőművé-
szeti társulatnak és a műegyletnek. Pénztári forgalma
1603 ft 91 krt tett, melyből levonva az 1563 ft 42 kr.
kiadást, marad a pénztárban 40 ft 42 kr. — Rendez az
egylet időnkint színi előadásokat, hangversenyeket is.

* A szabadkereskedés még mindig foglal-
kodtatja az iparkamarákat. Legközelebb a soproniban
tárgyalatott a fontos kérdés. A temesvári keresk. és
iparkamarának azon felhívására, hogy a szabadkereske-
delmi rendszernek Ausztriában a hazai ipar érdekeinek
tekintetbe vételével leendő elfogadásának az angolor-

*) Az újdonság hibáját nem háríthatjuk a sajtóra;
egyébként sajnáljuk hogy az érték annyira devalválhatott.
Szerk.

Régi történet

(mely mindig új marad.)

Elbeszélés.

SZÉPFALUDY FERENCZ-ÉRI.

VI.

(Vége.)

Ilka egészen fölépült, Ismét az a bájos leány lön,
ki volt azelőtt. Segített néniének, dolgozott munkálko-
dott egész nap. Mutatni akarta volna, hogy nemis szo-
moru. Mosolygott, nevetett, de látszott, hogy e nevetés
erőtlen, látszott, hogy inkább sirni szeretett volna.

Mint egy szép álomra emlékezett vissza előbbi
napjaira. Ugy tetszett, mintha az nemis ez, hanem egy
más élet lett volna. Akkor még sokat hitt, sokat remélt!
Most kopáran álltak reménye fái. A zöld, virító lombok
lehulltak, fonnyadt, hervadt levelek maradtak csak.

— Bohó leány, mit nem gondoltam én? Egy ismer-
retlen ifjút szerettem. Oh ég, bocsásd meg hünnöm
még most is szeretem, szeretni fogom örökre, mindun-
talan. Boldog vagyok, ha én szerethetem, ha az ő képe
lelkembe van vésvé, ha onnan mi sem üzheti ki, azért
engem nem vonhat kérdőre senki.

— Min gondolkodol Iluskám?

— Semmin, kedves néném.

— Ó! te most oly szórakozott vagy. Az én Iluskám
nem az a vig leány többé, ki volt azelőtt pár hónappal.
Azelőtt élénkelgetett, eldalolgotott néniékének. Most
bezzeg alig beszél néha-néha.

szági iparkamarák által indítványba tett kérdésére, együt-
tes intézkedések történjenek, azt válaszolja, hogy az
iparos kereskedelem terén azon előfeltételeknek komoly
figyelembe vételével, melyeknek teljesülése által a sza-
badkereskedelmi rendszer behozatala nemzetgazdasági
érdekek veszélyeztetése nélkül ugy lehetősíthető, hogy
az állam- és népnek megfelelő szellemi és anyagi hasz-
not hajtson, a tett fölhevással a legbensőbbben rokonszen-
vez, s mindent elkövet e szép feladat megoldásához jár-
ulhatni. Mindazonáltal, hogy eredményre számítani lehes-
sen, csak egy alkalmas eszközt lát, t. i. a kamaráknak
közös tanácskozmányát, még pedig nem a vélemények és
nézetek írásbeli kicserélése, mely hosszadalmas és
ritkán elhozható, hanem küldöttek által. Azért tehát
ajánlja, hogy legalább is az összes magyar kereskedel-
mi kamarák, földadatok megoldása céljából időközönként
Pesten a központon tartandó tanácskozmányokra felsőbb
helyen adandó engedélyért lépések tétessenek.

* Veszélyes ballet. Berlinben egy királyi
operaszínházban „Sardanapal“ című új nagyszerű bal-
letre készültek. A főhatás az utolsó jelenetre van szá-
mitva, midőn a tivornyázó fejedelem hölgyeivel és kin-
csaival palotája dísztermében megé. Ezt igen termé-
szetesen készülték adni Nevezetesen a palota azon része
alatt, hol a hölgyek különféle csoportozatokban elhe-
lyezvék, forró köveket alkalmaztak, melyekre víz öntel-
lik, hogy a máglya lángjai számára szükséges gőz kike-
rüljön. Midőn a főpróbán a kísérlet megtették, egyszerre
iszonyu sikoltás hallatszott. „Sardanapal“ összes asszo-
nyai, kik tricot-jelmezükbe voltak öltözve, félig le voltak
forrva. A leleményes gépész nem gondolta meg, hogy
a hatás ily erős leend. Szerencsére a sérülés nem volt
oly nagy, s a ballet előadását csak néhány nappal kés-
lletté.

* Czélszerű óvszer a pusztító rovarok ellen.
A hazai gabna-termelést különféle, ujonnan feltűnt s
eddig ismeretlen rovarok s férgek által új veszély fenye-
getvén, ezeknek elterjedése ellen Bácsfűmgyében az
elrepett földrészt egyszerű elárkolása legczélszerűbb ó-
vszernek tapasztaltatott, miután ennek fogantatva vétele
által az elszaporodásnak mindenütt, s idejekorán gát
vettelett. Figyelmeztetik a gazdaközönséget ezen hatáscs-
nak bizonyult óvszer helyes alkalmazására.

* Camelia-föld. Novotarszky műkertész lé-
csett lápföldet fedezett fel, mely a Cameliák, Azaleák,
Rododendronok, Ericák és valamennyi ugynevezett
ujhollandi növényeknél nemcsak nélkülözhető és teszi a
Stájer-, Morva- és Csehországokból hozatni szokott
lápföldet, hanem az eddigi kísérletek után itélve annál
sokkal jobbnak mutatkozik; midőn tehát ezen föld jász-
gánál fogva előnyösnek ismertetik, ajánlatára szól ár-
mért midőn a külföldi lápföld méreje nálunk 4 lőn
árultatik, a Novotarszky által fölfedezett földnek méreje
helyben Pécselt 50 krba kerül.

* Úgyes tolvaj és úgyes védő. A „Sun“ a

liverpooli törvényteremből egy sajtószertű esetet beszél
el. Egy tolvaj egy arany óra lopásával vádoltatott. Vé-
dő ügyvédet fogadott magának, a ki valóban oly fénye-
sőt színozott mellette, hogy a bírakat képes volt
védeni: e ártatlanságáról meggyőzni. A vád alól fölmen-
tett becsületes megszabadítója iránt nem is maradt hálá-
datlan, mert a védbeszéd után egy arany órát ajándéko-
zott neki ugyanazt, melynek elorzásával vádoltatott.

* Eredeti adózás. Wanfried városban —
Hessenben — a zsidó község mai napig köteles a pro-
testans elkésznek évenként egy ezüst kanalat adni. Haj-
dan a törvénykezési és közigazgatási hivatal számára
is kellett e községnek egy ezüst kanállal adózni, de ezt
1807-ban megszüntették. Most a község folyamodott a
rendek gyűlése elé, hogy az egyházat illetőleg is szün-
tetnék meg a kanalas adót.

* Varsóban a magyar borokat, egy ott-
levő hazinkia tuósítása szerint, nagyon viszik és pedig
jó drágán. Továbbá folyvást sok almát visznek oda Ma-
gyarországból, melyek darabonként 5 kopekért (10—12
kr. kelte). Nyáron épen sok gyümölcsessel rakott vonat
érkezik oda Magyarországból.

— A párisi tavaszi divat egy sajtószertű
gyöngéd találmánnyal lépett föl. A zsebkendők sarkain
t. i. vagy nevezetes egyének, vagy szeretett rokonok és
ismerősök photograph-képei láthatók. Lehet-e, — kérdi
valaki — gyöngédeteket kigondolni, minthogy a férj
szeretett neje s a szerető imádozt eszménye arczképébe
törli az orrát?

— Bécsben kutyavásár csak egyszer volt, el-
lenben kutyavásár föltűnt tanácskozás minden évben tartat-
tik. Tavaszszal a Gemeinderath rendszeren előveszi, ergo
az idén is; juvaslat s indítvány már sok történt e kér-
desre vonatkozólag, de határozat még nem. Irtoztató
serege tállatják az ölebeknél Bécsben. És miután ese-
ket a dákák legyekik, nem csoda, ha mindig megbukik
a kutyavásár-indítvány. (B. H.)

Szerkesztői posta.

T. Szerk. Ungvár. Vasárnap adjuk. — Micsoda
levélről kérdezősködsz? Talán a Sz. L. közleményéről
te is tudsz valamit? Tudásátok az író nevét s rögtön
kiadja.

A szep-völgyi levelet jövő számunk hozandja.

Hiábaigazítás. Lapunk 38. számában „Utol-
szor luttal k“ című eredeti költemény alatt hibásan
áll: Stober (t) után.

A 38. számban pedig a hirdetések közé Erdélyi
Antal neve tévedésből csúszott be a 37-dik számban
kezlött „Figyelmeztetés“ alól.

— Jó néni, hát nem vagyok-e én most is vig? Nem
szerettem én kedves néniémet most is, mint azelőtt.
Nem! most százszor jobban szeretem! — E kezek ópo-
lása nélkül, már rég elköltöztem volna ama titokteljes
országba, honnan nincs szabadulás. Nemis fogom ezt
feledni soha, csak az fáj, hogy kedves néném most nincs
velem megelégedve.

— Meg vagyok elégedve leányom — csak azt sze-
retném, hogy ismét az a vig leányka lennél.

— Fogadom, hogy ismét vig leszek! — mondá
Iluska s elkezdett dalolgatni.

A leány nem tudta, hogy nénye ismeri titkát. Azt
gondolta, hogy azt kivüle senki nemis sejtí. A néni pe-
dig föl nem hozá soha.

Pár hó mult el.

Egy napon, szépvöröfényesen sütött be a nap a kis
ablakon.

Ilonka fölnyitá, hogy kis fris levegő jöjjön be s
amint lepillantott az emberekkel zsufolt utcára, egy
gyászt viselő fiatal embert vön észre. Azokat a kedves
vonásokat, melyeket ugy szívébe vésett ismét láthatá.

A szobát forogni érzé magával. Majd elpirult, majd
elhalványodott.

— Ilonkám! mi lett? te rosszul vagy!

— Semmi! semmi! A gőz, . . . a levegő . . .! ma-
gam sem tudom, valami elfojtá lélekzetemet. Már ismét
fölbán vagyok!

Alig mondá ki e szavakat Ilonka, kopogtatás hal-
latszik a szoba ajtaján,

— Kereshet minket? Nézd meg leányom!

Ilonka föl akart állni; de már akkor fölnyilt az
ajtó. Magas, barna, feketébe öltözött fiatal ember állt a
nők előtt. Sápadt arca szépnek volt mondható, csakhogy
látszott rajta, hogy sokat szenvedhetett.

Kihez legyen szerencsém? szóla Kisné. Mialatt
leánya színeit változtatá, lábai inogtak, a szék mozgott.
Nem képzelhető mi fog itt történni?

— Én Őri Kálmán vagyok. De előbb hallgasson
meg asszonyom. — Szegegyen jöttem a fővárosba, egy
ronda kis másodemeleti szobácskában lakhattam csak.
Ó! és mégis boldog, igen boldog voltam. Túrtem, szen-
vedtem; mert szerettem egy nőt forró, igazán; egy nőt,
kivel sohsem beszélhettem, kinek nevét is nem rég tudám
meg. Annyit gondoltam, gyaníthaték, hogy szintén sze-
gegy. Ez vit rá oly léjésre, mit különben sohsem tehet-
tem volna s mit azután sokszor megsirattam: Én egy
gazdag öreg nőt vettem el, ki gazdaggá lön s meghalt.

— Mit sem értek az egészből, uram!

— Érti e ön Ilonka? Megtud-e ön bocsátani amaz
ifjunak, ki tévedett; de ki önt mindig szerette, imáda,
ki ön nélkül élni nem tud s ki ime kezét kéri meg.
Mondjon „igen“t, ne tegyen szerencsétlenné egy szívet,
mely ha önt nem bírja, bujában meghasad!

— Ilonka zokogva borult nyakába s csak annyit
mondhatott: mindig szerettelek, sohsem feledtelek!

— Mos. már mindent értek! mondá az öreg néni s
áldását adá rajok.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, május 17-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	fr.	kr.	fr.	kr.
Buza köblönkint	6	10	5	60
Kétszeres	4	80	—	—
Rozs	3	20	2	40
Tengeri	3	—	2	80
Arpa	2	20	2	—
Zab	7	60	7	20
Kása	8	60	8	—
Borsó	7	20	7	—
Lencse	7	40	7	—
Bab	8	60	—	—
Örlött dara	1	60	1	40
Tatárka	1	60	1	40
Burgonya	10	40	10	—
Aszuszilva	17	—	16	1/2
Szesz itozénkint	16	—	16	—
Marhahus fontonkint	16	—	16	—
Bornyhús	16	—	14	—
Sertéshús	20	—	18	—
Vaj itozénkint	50	—	40	—
Zsir	40	—	36	—
Szalonna fontonkint	48	—	38	—

Kassa, május 16. Már három nap óta borús és esős időnk van. Tegnap villám és mennydörgés dölöngött, mely után jó csendes esőt kaptunk. Az élet ára folytonos szárazság következtében meglehetősen emelkedett, valamint a kenyér is drágább a piacon. Mai betevésünk daczára az esős időnek, elég élénk volt. Az élet ára feljebb közöltetik Vaj itozénkint 40—44. Tojás darabja 1. Csirke páronkint 20—28—40 kr.

Eperjes, május 12. A piaci árak köve kezök voltak: Buza 5—6 frt. Rozs 3.40—3.80. Arpa 3.—3.20. Zab 2.60—3 frt. Kukoricza 3.40—3.60. A sárosi mámalom készítményei mázsánkint: Buzalisz, láng 10 frt. Zsemlye 7.80. Kővér kenyér 5.80. Rozs közepény árlist 4.60. Buzadara 12.60. Kötetlen széna mázsája fuvarral 1.35. Gyapju mázsája 70—120 frt. 30foku szesz al ronos alatt magyar itozénkint 19 kr.

Arad, május 13. A lefolyt hétkben az üzle igen élénk volt, s különösen az eső hiánya valamennyi termesztnények árának gyors emelkedését vonta maga után. A buzaforgalom igen erős volt mind az eladók, mind a fogyasztók részéről. Első minőségű buza 3 forintot a felül is elkelt. 3000 mérő rozsszal vegyes buza 87 fontos a kétegyházi állomáson 3 frton adatott el. Rozsból több készlet 1 frt. 60 kron kelt. Kukoriczából mintegy 3000 mérő 1 frt. 60—65 kr. Árpából szinte néhány 1000 mérő 1 frt. 10 kron. Szeszből a meglevő készlet 44 krral f zet-

tek fokától. Későbbi időkre szerződések most nem kötnek. — Első osztályu tiszta buza 89 fontos 2 frt. 90 kr., második oszt. 88 fontos 2 frt. 70 kr., harmadik oszt. 87 font 2 frt. 50 kr. — Kétszeres első oszt. 84 fontos 1 frt. 80 kr. második oszt. 82 fontos 1 frt. 60 kr., harm. oszt. 80 fontos 1 frt. 50 kr. Rozs első oszt 79 fontos 1 frt. 60 kr., második oszt. 78 fontos 1 frt. 40 kr. harm. oszt 77 fontos 1 frt. 30 kr. Arpa első oszt. 68 fontos 1 frt. 20 kr. második oszt. 67 font. 1 frt. 10 kr. harmadik oszt. 66 font 1 frt. Zab első oszt. 46 font. 1 frt. 30 krt. második oszt. 44 fontos 1 frt. 20 kr. Kukoricza 1 fr., 70 kr.

Bécsi börze május 15-ről.

5% Metallique	71.60
Nemzeti kölcsön	76.50
Bankrészvény	806 —
Hitelintézeti részvény	185.40
Londoni	109.30
Ezüst	107.50
Arany	5.18

Hivatalos értesítő.

Arverési hirdetés.

Kassa sz. kir. város törvényszék mint csödbírósnak 1865. évi május hó 5-én 2793 sz. a. kelt végzése szerint Herskovits H. kassai kereskedő csödtömege, — a csöd választmány elhatározása, és megmondnok e tekintetbeni bejelentése folytán, — alólirt közben jöttével elárverendő lévén; ezennel köz tudomásra hozatik: hogy az illető csödtömeghez tartozó külömbféle fűszer — norinbergi és rövid árú s bolti felszerelések a bukottnak forgács utczai boltjában és Ducsay János ur házában tartott raktárjaiban f. é. május hó 15-én és következő napjain a szokott hivatalos órákban nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni. Kelt Kassán az 1865 évi május hó 10.

Rélay Róbert
törv. aljegyző

250/3/3 mint az árveréshez kik. biztos.

Arverési hirdetés.

Kassa sz. kir. város tszéke mint tkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Grubiczy István örökösének Szabó János és neje elleni 524 frt. 25 kr.

tőke és járulékaik eránti végrehajtási ügyében, az adósk tulajdonához tartozó 931 ht r. e. 63 ó. i. sz. 1578 ft. és 80 krra becsült házának becsáron alóli elárverezésére f. é. Junius hó 17-ik napjának d. e. 10 órája a városi tkönyvi hivatal helyiségébe kütuzetik.

Miről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesitetnek, miszerint az árverési feltételek szokott hivatalos órákban a telekkönyvi hivatal helyiségében megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. april hó 7-én tartott város tszéki mint tkönyvi hatósági ülésből.

Magán hirdetések.

Bivaleladás.

A főméltóságú gróf Schönborn munkácsi és sz.-miklósi uradalmak székhelyén Munkácson folyó évi május 29-én 33 darab bival fog eladatni és pedig:

- 1 darab öreg,
- 6 " 1—4 éves bika,
- 6 " ökör,
- 8 " öreg tehén és
- 12 " 1—4 éves üsző.

Bővebb tudósítással szolgáland az uradalmi főtiszttség Munkácson. 251

Vásári jelentés.

Hirsch L. és Blau L.
ékszerárosok Pestről.

folyó hó 22-től kezdve egy egész hétig Unghvárott lesznek, s ez alkalommal ajánlják jól rendezett raktárukat a legjobb izlés után készített

arany- ezüst- és ékszerárak- gyöngyök és órákkal.

Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasabb áron vétetik meg és cse- réltetik be. — Árulási hely: Weinberger házban a nagy hidnál.

A kassa-Unghvár és Munkácsi gyorskocsizás menetrende

1865. év. május 15-től kezdve.

Unghvár és közállomásairól Kassára: | Kassa és közállomásairól Unghvárra:

Szombatot kivéve,

Naponta reggeli 6 óraker.

Unghvárról Munkácsra;

Munkácsról Unghvárra:

Szombatot kivéve,

Naponta reggeli 6 óraker.

Naponta délutáni 3 óraker.

Málhák szállítását bel- és külföldre minden ügynökség a legolsóbb szállítási bér mellett átvész.

Árszabály.

Unghvárról	Szobránczig	1 frt. — kr.	Kassáról	Gálszócslg	1 frt. 50 kr.
"	N.-Mihályig	1 " 50 "	"	N.-Mihályig	3 " — "
"	Gálszócslg	2 " — "	"	Szobránczig	4 " — "
"	Kassáig	4 " 50 "	"	Unghvárig	4 " 50 "

Unghvárról Munkácsig vagy vissza 1 ft. 50 kr. o. é.

Felvételi ügynökségek.

Kassán: Kempner Fülöpp urnál. Gálszéczen: Ponevács J. urnál.
N.-Mihályon: Brenning Ferencz urnál. Szobránczon: Tausch János urnál.
Unghvárt: Pollák Fülöpp Szerednyén: a vendégfogadóban
Munkácson: Tóth Károly urnál.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Adriai

BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

Biztosítéki alap tizenkét millió forint.

Az alalirt főügynökség bátorodik a t. cz. közönséget az iránt érte-iteni, hogy a szabadalmazott adriai biztosító társaság Pesten Galgóczy és Konn társasági képviselők kezelése alatt álló országos főügynöksége útján ez évben is biztosításokat nyujt

Jékkár ellen. teljes és rögtöni kárpótlási kötelezettség mellett, és emélfogva az alalirt ügynökség ajánlkozik e nemü biztosítások eszközlésére; valamint elvállal ezental is:

Biztosításokat tűzár ellen, lak-, gazdasági- és gyárépületekre ugy az azokban létező tárgyakra is, mint: ingóságok-, árutárak-, föld-termény-készletek, és barmokra;

Biztosításokat elemi károk ellen, vizen és szárazon szállítandó jóvakra;

Biztosításokat az emberek életére, tö. ékre és nyugdíjakra, melyek a biztosítottnak halál. után avagy még annak életében fiztetetnek, — mindezeket a legjutányosabb díjazárt.

A: adriai biztosító társaság

kassai főügynök sége
Novelly Sándor.

Hölgyeknek!!!

Végeladás

Pénz!!!

Arabella, Róza, Panama, Amiens, Brasilienne, Raye, Mohair, Silk Mohair, fekete s mindenféle színü selyem kelmék, valódi Rumburgi, Németalföldi Creas s más feju vászor, Perqualine, francia Battiste, Robesa Zuave d'Manteau 7/8 és 3/4 gyapjuszöve- tek, tanzasi köpenyek, gyapju és Zitz bútorok, beszövítt Longues Chawles, nem külömben Cachemir kendők, szonyegek, gyapjuripse, himzett Gobelint, takarók, vászonken- dők, abroszok, törölközők és egyéb hasonnemü kelmék, valamint számos más, itt még nem jelölt s e szakmába vágó áruczikk az üzlet felbomlása miatt a lehető legolcsóbb árak mellett eladatnak.

Schäffer A.

a püspöki lakban.

Tokaj hegyaljai borok.

VITÉZ VINCZE PINCZÉJÉBÖL

nagyobb és kisebb mennyiségben eladók S. a. Ujhelyben. Muskatály, Rizling, Szamorodni, a legfinomabb essentia, s több mindenféle asztali és csinált borok hordó átalag és üveg számra. Tömeges megrendelésnél az árak olcsóbbak. Mustraborok a Felvidék szerkesz- tési irodájában vannak letéve.

Tudakozódhatni:

Oroszy Lászlónál,

Vehéczen, u. p. Varannó.